

нито отъ африканския слонъ, но сж отъ слонъ, който отдална е изчезналъ и който се казва м а м у т ъ. Доказано е още, че много отдавна на земята сж живѣли такива чудни животни, които сега сж съвсемъ изчезнали.

Тѣзи открития подбудили много учени хора да изучатъ по-отблизо земята. Почнали да изучаватъ действието на водата, на вулканическитѣ сили, причинитѣ за подигането и спадането на земната кора; по долините видѣли глина, пѣськъ, чакълъ, а по планинитѣ пѣсьчни камъни, варовникъ, гранитъ. Въ камънитѣ намѣрили вкаменели листа, риби, миди, охлюви и чудно е какъ тѣзи вкаменелости сж дошли въ планинитѣ и дълбоко вжтре въ земята. Земната кора, както казахме стои предъ насъ като отворена книга, трѣбва само да научимъ да я четемъ и да я разбираме.

Ние не помнимъ, какъ въ детинството си научихме да четемъ и да пишемъ. Сега ни се струва, че това бѣше за насъ играчка. Днеска съ удоволствие четемъ различни книги: повести, романи, приказки, четемъ и историитѣ на различнитѣ народи, отъ които научаваме за тѣхния животъ: отгдето сж дошли, гдето сж се заселили, какви войни сж водѣли помежду си, какви промѣни е ставало съ тѣхъ, догдето достигнатъ до днешното си положение. Така и геологията е история на земята. Само че тази отворена земна книга не е писана съ букви и думи, както нашитѣ книги, ала лесно можемъ да разберемъ нейния езикъ. По земята има остатъци, отъ които можемъ да сждимъ, че по нашитѣ мѣста нѣкога сж расли палми и други тропически растения, когато нѣкои наши планини сж били на морското дъно, или когато сж почнали да се издигатъ надъ водата.